

بسم الله الرحمن الرحيم

جلسه پنجم: ۱۲ مهرماه ۱۴۰۰

موضوع نشست: مردانِ مرد، زنانِ زن!

در بحث محبت، پدر و مادر و همسر در یک سطح قرار دارند.

و در مرحله ی بعدی فرزند و خواهر و برادر و ... قرار می‌گیرند.

اگر این اولویت رعایت نشود، باعث برانگیختنی حسادت و حساسیت و ایجاد مشکل می‌شود.

۳) **فراهم آوردن شرایط عملی:** پس از القای کلامی و ایجاد الگوی عینی، باید شرایط مناسبی را ایجاد کنیم برای محبت و خیررسانی.

۴) **آگاهی بخشی پیش از عمل:**

چه تفاوتی با القای کلامی دارد؟

در القای کلامی توجه به اتفاقات ناخواسته‌ای است که به فرزند منتقل می‌کنیم، در آگاهی یک برانگیختگی ایجاد می‌شود که با تشویق پس از عمل پیوند می‌خورد.

در روایت بعدی قرار است این برانگیختگی را ایجاد کنیم.

ما دو نوع برادری و خواهری داریم: عام و خاص

خاص آن است که خونی است، ولی عام رابطه ای است که به واسطه ی اشتراک دینی به وجود می‌آید.

که در نظام دینی به عام بیشتر توجه شده و عمده ی روایت در این رابطه است.

پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند: چون به برادر دینی خود رسیدی، به او سلام کن، اگر مریض شد، از او عیادت کن، هنگام عطسه اش، او را دعا کن. بر جنازه اش حاضر شو، دعوت او را بپذیر، آنچه برای خود می‌پسندی برای او بپسند و آنچه برای خود نمی‌پسندی برای او مکروه بدان!

امام کاظم علیه السلام از عاصم پرسیدند: نسبت به برادران خود چگونه اید؟ او گفت: در بهترین وضعیت! امام فرمودند: بهترین وضعیت یعنی وقتی کسی از شما فقیر شود، به دکان برادرش برود و هر چقدر نیاز داشت پول بردارد و او ناراحت نشود! عاصم گفت: نه اینچنین نیستیم... حضرت فرمودند: پس هنوز به آن درجه از همدلی نرسیده اید. هر مسلمانی به گردن برادر مسلمانش ۳۰ حق دارد که از آن خلاص نمی‌شود مگر به ادا کردن یا گذشت صاحب آن حق.

و اما آن ۳۰ حق عبارت است از:

(۱) لغزش او را ببخشد. (۲) در ناراحتی‌ها و اندوه نسبت به او مهربان باشد. (۳) عیب و اسرار او را بپوشاند. (۴) از اشتباه او درگذرد. (۵) معذرت خواهی او را بپذیرد. (۶) هنگام غیبت کردن دیگران از او دفاع کند. (۷) همیشه خیرخواه و ناصح او باشد. (۸) دوستی او را پاسداری کند. (۹) پیمان و امان او را مراعات کند. (۱۰) هنگام بیماری از او عیادت کند. (۱۱) به تشییع جنازه او حاضر شود. (۱۲) دعوت او را اجابت کند. (۱۳) هدیه او را قبول نماید. (۱۴) هدیه و جایزه اش را تلافی کند. (۱۵) نعمت او را سپاسگزار باشد. (۱۶) در یاری او بکوشد. (۱۷) از خانواده و ناموس او حفاظت کند. (۱۸) حاجت او را برآورد. (۱۹) برای رفع مشکلش از دیگران کمک بخواهد. (۲۰) بعد از عطسه کردن او را دعا و تهیت بگوید. (۲۱) در پیدا کردن گم شده اش او را یاری نماید. (۲۲) سلامش را جواب دهد. (۲۳) با او خوش کلام باشد و گفته او را نیکو شمارد. (۲۴) انعام او نیکو قرار دهد. (۲۵) سوگندش را راست بداند. (۲۶) دوستش را دوست بداند و با او دشمنی نکند. (۲۷) یاری گرش باشد؛ چه ظالم است چه مظلوم؛ اگر ظالم است او را از ظلم باز دارد. و اگر مظلوم است کمک کند تا حقش را باز ستاند. (۲۸) او را در برابر حوادث تنها نگذارد تا خوار شود. (۲۹) هرچه از خیر و نیکی برای خودش می‌خواهد برای برادر مسلمانش نیز بخواهد. (۳۰) هرچه از شر و بدی که برای خودش دوست ندارد برای او نیز دوست نداشته باشد.

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند: هر کس یک نیاز مؤمنی را روا سازد، خداوند نیازهای فراوان او را روا سازد، که کمترین آنها بهشت است.

خداوند در صدد کمک به مومن است تا وقتی او در صدد کمک به برادر خود است و هر کس در دنیا ناراحتی از برادر خود بردارد خداوند ۷۰ غم در آخرت از او بردارد.

محبوب ترین کار نزد خدا خوشحال کردن مومنین است.

هدف از گفتن این روایات آگاهی بخشی پیش از عمل و ایجاد برانگیختگی و انگیزه محبت و خیرخواهی بود.

حالا همین انگیزه را باید در فرزندان خود ایجاد کنیم.

۵) تشویق پس از عمل: مرحله ی بعدی، تشویق پس از عمل است که مبنای مرحله ی بعدی را محکم می کند.
یعنی وقتی کار خیر را انجام داد او را تشویق کنیم و بگوییم چه جایگاهی دارد.

امام صادق علیه السلام فرمودند: پایین ترین درجه کفر آن است که کسی از برادر مومنش کلمه ای بشنود و آن را برای رسوا کردن او حفظ نماید!